

huske paa, at vi om hver Sag, vi behandler, kan sige: Vi staar foran Valg til baade Folketing og Landsting. Det kan vi sige mange Gange i disse Dage, det er Drivkraften i disse Dages Arbejde, i hvert Tilfælde for dem, der skal til Genvalg; i den Henseende ved jeg mig fri. Det trøster mig, naar den højtærede Minister siger, at der er flere af disse Jernbaner, der er umulige, Jernbaner, om hvilke han haaber, de ikke vil blive til noget. Saa har de jo gjort deres Nytte paa Valgdagen. Der er vedtaget en stor Lov, og Kandidaterne kaldes op paa Tribunerne og siger: Ser I, hvad jeg skaffede jer: den Jernbane? Men selv om den, som Ministeren siger, er temmelig umulig, gør det ingenting, den er skaffet. Kun forstaar jeg ikke i dette Tilfælde, om Virkningen af dette Lovforslag bliver den ønskede for Rigsdagskandidaterne. Jeg kunde forstaa, hvis det var et enkelt Parti, som havde sat en Sag som denne igennem i Modsætning til andre, at det Parti saa sagde til os: Det er mig og mine, som har ført Sagen igennem, Modkandidaternes Parti har stemt imod og har villet ødelægge den. Men her kommer alle Partier og stemmer for, intet kan rose sig særlig af sin Stilling, alle løber med. Vi kan maaske endnu i Løbet af Dagen i Dag og i Morgen faa se et og andet lignende, hvor man ogsaa løber med. Jeg glæder mig ved Udsigten til, at Rigsdagen slutter i Morgen Aften, for under en halv Snes Millioner Kr. om Dagen kan man neppe regne den forøgede Bekostning til i disse Dage. Man vilde, selv om man deler Finansministerens tilfredsstillende Betragtninger af Statens finansielle Fremtid — hvad jeg for Resten gør — alligevel komme lidt i Tvivl om, hvordan det vilde gaa, hvis vi fik Lov til at sidde Tiden ud.

Naar den højtærede Minister siger, at nu haster det, forstaar jeg det ikke. Jeg havde troet, at den nye Rigsdag først skulde træde sammen den 5. Juni. Nu ser jeg i et Regeringsblad i Dag, at Meningen er, at den skal ind saa snart som muligt, omtrent midt i Maj. Herre Gud, kunde saa ikke de Herrer, som er til Stede her til den Tid, faa Lov til at undersøge den Sag nærmere. Det vilde dog være rigtigt.

Det ærede Medlem, der talte først paa det konservative Folkepartis Vegne (Døcker), og som sagde, at han vilde tiltræde dette Lovforslag, var jo heller ikke saa særlig begejstret for disse Jernbaner. Han sagde — og det kan jeg ganske slutte mig til —, at her havde været Plads for en Kommission. Alt det, der nu er kommet frem, har virkelig været egnet og ganske over-

overdentlich vel egnet til Kommissionsarbejde. Nu er det gaaet saaledes, at Udvalgets Arbejde rykkede meget smaat frem, for saa vidt det egentlige Resultat angik, lige til vi naaede et bestemt Punkt, og dette Punkt ligger meget nær op imod Dagen i Dag. Først da vi fik Ministeriets Skrivelse af 12. Marts, der sagde: Nu trykker vi Obligationerne, vær saa artig, hvem vil have Jernbaner — kom der Gang i det. De første Ændringsforslag som har foreligget for Udvalget, er alle daterede de første Dage i Marts, men da vi naaede 12. Marts, var det saadan, at jeg maatte sige, nu maa det snart holde op, for der blev ikke til at være for Jernbaneforslag, nye skulde sættes ind, Tallet er vokset ganske artigt. Jeg tror, at den højtærede Minister vil erkende, at det Resultat, der vilde komme ud af en Kommission med teknisk Assistance til Raadighed, hvad Udvalget slet ikke har haft, vilde have været bedre end det, der nu kommer, da stærke Hensyn til de forestaaende Valg har gjort sig gældende i en saadan Grad, at man har sat sig ud over alle Hensyn i Henseende til Sagens Behandling.

Ministeren for offentlige Arbejder (Hassing Jørgensen): Da det ærede 1ste Medlem for 6te Kreds (Hey) selv erkender, at det ikke kan nytte at drøfte Spørgsmaalet om Priserne nu, og vil lade det ligge, vil jeg ogsaa lade det ligge, men saa er det heller ikke noget Argument i det ærede Medlems Haand. Spørgsmaalet om, naar Priserne gaar ned, er naturligvis vanskeligt at svare paa, men i det hele skulde jeg rigtignok mene, at Priserne vil gaa ned, naar Verden en Gang kommer i Lave; naar man overhovedet kan faa Tingene, saa mener jeg, de vil blive billigere. Men det ærede Medlem gjorde stærke Indvendinger — og det var ikke blot Formalitetsindvendinger, han havde mod Lovforslaget, men ogsaa Realitetsindvendinger —, men saa forekommer det mig, at det ærede Medlem skulde have stillet Ændringsforslag, som viste Beskaffenheden og Omfanget af det ærede Medlems Indvendinger. Det er jo meget godt, naar det ærede Medlem siger, at denne Betænkning er ømdelt saa sent, at ingen har kunnet gøre sig bekendt med den, men det, der foreligger, er dog en Udvalgsbetænkning, hvor der ikke er andre Ændringsforslag end dem, der er stillede af hele Udvalget med Undtagelse af det ærede Medlem. Der foreligger ikke noget Ændringsforslag fra det ærede Medlems Side, og det forekommer mig at være en stor